

Elsie de Brauw (voor) en Jacob Derwig in hightech-stuk *Opening Night*

Meer dan virtuoos

Successtuk *Opening Night* van regisseur Ivo van Hove is de moeite van het terughalen zeker waard

Toneelgroep Amsterdam, *Opening Night*, Stadsschouwburg Amsterdam, 20 tot en met 28 augustus

Nog altijd blijkt het vrijwel onmogelijk een voorstelling die een seizoen eerder een groot succes bleek, het daaropvolgende seizoen nog eens te programmeren. Het steeds groter wordende leger van freelancende acteurs en actrices is een seizoen verder alweer elders onder de pannen, theaters zijn lang en breed volgeboekt. Toneelgroep Amsterdam breekt

OPENING NIGHT

Uit 2006. Bekroond met een **Theo d'Or** (Elsie de Brauw) en een **Arléchino** (Jacob Derwig), was ook te zien in Parijs en New York.

met deze rare gewoonte. Regisseur Ivo van Hove laat steeds vaker golden oldies als *Het temmen van de feeks*, *Kruistochten* en *Romeinse tragedies* terugkeren. En zo hoort het ook – wat is een repertoire-gezelschap zonder repertoire?

Wat reprises in het geval van Van Hove extra interessant maakt, is zijn grote plan, zijn visie. Daarop krijg je, terugkijkend, steeds beter zicht. In vrijwel al zijn stukken speelt hij met de mogelijkheden die het gebruik van film, camera's en monitors bieden: close-ups, kadring, montage. Impliciet geeft hij daarmee een commentaar op de moderne beeldcultuur, waarin alles in dienst staat van 'het beste plaatje'. In het beste geval ontstaat spanning in de interactie tussen tv-beeld en live spel, tussen gefilmde en gespeelde werkelijkheid.

Het kan de voorstellingen van Van Hove een fantastische geïmagineerdheid geven. Het werkt niet altijd: soms culmineert het in te virtuoos, afstandelijk technothater. Maar in *Opening Night*, Van Hoves bewerking van de film van John Cassavetes die in april 2006 in première ging, pakte de multimediale component zeer goed uit. *Opening Night* is theater over theater. Een oudere actrice (een gedreven Elsie de Brauw) is getuige van de dood van een van haar trouwste fans (Hadewych Minis), een jong meisje. Vervolgens raakt ze in een bestaanscrisis, en trekt het hele gezelschap, dat aan de vooravond staat van een belangrijke première, met zich mee. Van Hove toont hoe een toneelgezelschap als organisme functioneert, maar kan dankzij de techniek ook inzoomen op de minnigste details. Fascinerend.

Thomas van den Bergh